DIM Formandsberetning 2025

TORVET, Aarhus den 5. april 2025

Indledning

Da apostlene havde mødt den opstandne Jesus og begyndte at vidne om ham foregik det under meget anderledes vilkår end dem, vi arbejder under. Der er gået ca. 2000 år. Meget er anderledes. Noget har lighedstræk med den gang. I flæng:

Apostlene gjorde med det livet som indsats. De vidnede for deres landsmænd og kaldte dem til omvendelse. Vilkåret var, at deres budskab var upopulært hos både besættelsesmagten og store dele af deres eget folk. Men Gud kaldte dem til at bringe evangeliet videre.

Siden voksede kirken blandt hedningerne. Efterhånden blev jøderne de uglesete og forfulgte. Den opfattelse har det jødiske folk været udsat for lige siden. Antisemitisme er også fremtrædende i vores tid og vores land. Det vil vi bidrage til at modarbejde. Og Gud kalder os til at bringe evangeliet videre ud.

I lange tider og mange steder har det været et vilkår for kirken, at den kunne gøre sin indflydelse gældende inden for rammerne af politisk og militær magt. Den kristne tro var de stærkestes tro. Gud kaldte kirken til at bringe evangeliet videre ud også under de vilkår.

Caroline Amalie Amsinck var vært, da en kreds af damer stiftede den danske Israelsmission her i april for 140 år siden. Hun og manden Conrad boede i en lejlighed ved Christiansborg slots ridebaneanlæg, for Hr. Amsinck var ansat i hofmarskallatet. Jeg har tænkt på, om han mon har mødt kongens russiske svigersøn på besøg i København. Den svigersøn, under hvis kejserstyre der fandt progromer mod jøderne sted, som fik jøder til at forlade Rusland. Nogle endte i Danmark. Det gav mulighed for at gøre evangeliet tilgængeligt for dem. Gud kalder os til at bringe evangeliet videre ud, under alle omstændigheder. Både i krig og fred.

Det jødiske folk har århundreders erfaringer, der giver dem gode grunde til at møde os med årvågen opmærksomhed om vore motiver.

Menneskers egen tid og faldne menneskenatur præger horisont og motiver. Men Gud har altid kaldet kristne til at bringe evangeliet, både til jøder, først, og til alle andre, under de givne vilkår. I 1989 formulerede Kai Kjær-Hansen syv teser om evangelisation og synd i romerbrevet. De er gode at tage afsæt i for både kristen, kirke og organisation. De lyder:

1. Hvis vi venter med at evangelisere, til vi er værdige og tilstrækkeligt hellige, kommer vi aldrig i gang.
2. Egen synd er lammende for vores indsats i evangelisation, men tilgivet synd er igangsættende for evangelisation.
3. Tør man ikke tale om andres synd på grund af egen synd, har man hverken begrebet, hvor radikalt synden er forstået i Bibelen, eller hvor radikal tilgivelsens virkelighed er.
4. Et liv i hellighed virker dragende på mennesker. Derfor må kampen mod synden være total.
5. Der findes ingen mennesker så hellige, at de ikke selv har synd at bekende.

6. Det værste er ikke, at mennesker, der i Guds øjne er hellige på grund af troen på Kristus, falder i synd. Det værste er, hvis de lever i utilgivet synd.
7. En person, der er engageret i evangelisation, er en benådet synder, der rækker evangeliet til andre syndere og lader det skinne igennem, at han for sit eget vedkommende selv har brug for den tilgivelse, han taler om og rækker videre til et medmenneske."

Det er vilkåret for os og for al mission. Derfor kan vi med taknemmelighed se på hvad der skete i Israelsmissionen i det forgangne år.

Beretning om 2025

Den Danske Kirke tog i sommer afsked med sin præstefamilie gennem mere end 10 år, Elisabeth & David Serner med børnene Naomi og Nathanael. Vi sagde farvel ved sidste årsmøde. Men også her vil vi gerne sige tak for familiens trofaste tjeneste, båret af ønsket om at tjene hvem som helst, de var i berøring med, jøder, arabere, danskere osv.
Siden juli har arbejdet i kirken ligget stille. Udenrigsministeriets rejsevejledning gik på rød hen over sommeren. Vi kan ikke huske, hvornår det sidst er sket, og vores forsikringsselskab fulgte trop, så det skulle koste minimum 350 kr. per person per dag at opholde sig i Israel med forsvarlig forsikring. Tilsammen gjorde det det umuligt at sende Anna-Marie & Hans Jørgen Hansen af sted. Selvom der nok reelt ikke ville være en menighed at fejre gudstjeneste med, så vil vi gerne være til stede med opbakning til nogle folk, der lever i hverdag med krig og ufred, med besøg hos de derboende danskere, med opmuntring og hjælp til vore partnere. Derfor håber vi at kunne sende Anna-Marie & Hans Jørgen af sted om en god måneds tid, når deres vikariat i Den Danske Kirke i Göteborg slutter. Vi vil gerne takke Anna-Marie & Hans Jørgen for tålmodighed ud over det forventelige i en frustrerende tid, med bristede planer og uvis fremtid.

På Caspari Center har man stadig ikke fået en nye leder efter at Elisabeth Levy gik på pension i sommeren 2022. Det har været et utilfredsstillende forløb for de ansatte og for os partnere. De ansatte har forladt Caspari. Elisabeth Levy er nu ansat to dage om ugen til at drive de tilbageværende projekter som sabbatsskoleseminarerne og kurset *Discovering Jesus in His Jewish Context*. Det ser for nuværende usikkert ud, om Caspari kan genoplives. Vi har peget på de ting, vi ville prioritere, hvis vi havde ansvaret. Men Den Norske Israelsmisjon valgte en anden vej. Det respekterer vi, men det betyder, at vi følger arbejdet fra sidelinjen og afventer, om vi skal engagere os igen.

I Immanuelkirken er staben lille for tiden. Det har været planen at en finsk præstefamilie skulle ned og hjælpe til i en årrække. Men der har været både visumproblemer og forsikringsproblemer pga. krigen, så de er ikke kommet. Håbet er, at de kan komme til august.
Staben består derfor lige nu af det norske præstepar, Siv Anita & Eyvind Volle, og så de to lokale medarbejdere, organist Arin Maisky og diakon Sara Fintling. De får tingene til at fungere med god hjælp fra det israelske bibelselskab, som bemander Åben Kirke flere dage i ugen. På en dag i Åben Kirke giver de ofte 5-6 Ny Testamenter ud! Vi glæder os over den platform, som Immanuelkirken er for at nå lokale israelske jøder. Vi forsøger både at give et nap med og at bevare relationerne til menigheden og folkene omkring den. Sidste sommer dækkede Christian Rasmussen sommerferieperioden for Siv & Eyvind. Vi håber, at situationen i år tillader, at Vicka & Jan Mortensen kan dække den kommende sommer.

Shai Sol er en singer-songwriter med kald til at bringe Jesus ind på den israelske musikscene. Vi har støttet hende siden sidste år. Hun er en kreativ sjæl. Hun besøger åbne scener og caféer og synger sine sange om Jesus. Senest er hun også begyndt at invitere andre kunstnere til workshops og åben

scene i sin egen kirke. At de kommer, er et udtryk for, at hun har skabt nogle gode relationer i musikmiljøet. Senest dukkede 60 mennesker op til et sådant event. Sammen med folk fra Jews for Jesus stod hun for et arrangement, hvor digtere, sangere, musikere og billedkunstnere var inviteret til at komme med deres fortolkning af Den fortabte søn. En fremragende idé ind i en sammenhæng, hvor vi skal huske, at Ny Testamente er en fremmed bog.

På Ebenezerhjemmet er man stadig i gang med at overtage ejerskabet af de tre bygninger, som man har. Så vil man kunne udvide antallet af beboere og nemmere foretage bygningsmæssige ændringer uden at skulle via Det Lutherske Verdensforbund (LVF), som teknisk set ejer bygningerne pga. en gammel aftale fra efterkrigstiden. Den Norske Israelsmisjon har siden fået brugsret og vedligeholdelsesforpligtelse, som Ebenezerhjemmet varetager i praksis. LVF vil give bygningerne gratis videre, men da en bygning repræsenterer en stor værdi, skal man betale skat til den israelske stat ved overtagelsen. Indsamlingen til denne skattebetaling er i gang, og vi har sendt direct mails ud om den både sidste år og i år. Status efter godt et års tid er, at Ebenezerhjemmet har betalt al skat for den ene ejendom og er godt i gang med den anden. Man mangler stadig den sidste, nemlig hovedbygningen.

Vores samarbejde med forsonings-NGO'en Musalaha er baseret på de projekter, som vi laver sammen med Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde. Frem til slutningen af 2026 kører vi et projekt, der bl.a. involverer byerne Lod og Ramla, hvor der - især i Lod - siden 1948 har været stridigheder mellem jødiske og arabiske borgere. Projektet handler om at få 15 udvalgte repræsentanter fra hver side til sammen at adressere konflikten ved relations- og tillidsopbygning, genbesøge sin egen forståelse, lytte til den anden part, tale om en fælles vej frem og implementere nogle aktiviteter, som kan bryde med de fastlåste problemstillinger.

Studenterbevægelsen i Israel, FCSI, har igen haft et udfordrende år. De insisterer på at lave studenterarbejde for både arabere og jøder. Det er allerede i udgangspunktet ganske udfordrende, da der typisk er en aldersforskel på de arabiske og jødiske studerende, fordi de arabiske studerende ikke har værnepligt og dermed begynder studierne 2-4 år tidligere end deres jødiske medstuderende. Dertil kommer en ofte splittet identitet for de kristne arabere, som er en minoritet i en minoritet. De kristne arabere udgør under 10 % af araberne i Israel, som udgør 20 % af den israelske befolkning. Når så der kommer krig, og deres jødiske medstuderende indkaldes til hæren for at bekæmpe fjendtlige arabere, så intensiveres udfordringen til at gøre fælles sag i studenterarbejdet. De arabiske studerende oplever det nemlig som svært at udtrykke deres holdninger, hvad end de måtte være. De jødiske studerende vil være usikre på, hvordan deres arabiske medstuderende stiller sig til deres militærtjeneste.
Ikke desto mindre klør medarbejderne på i FCSI. Men det er ikke enkelt, og det tager en masse energi hele tiden at forsøge at holde balancen i kommunikation og initiativer. Et helt nyt initiativ er at udruste alumner – de færdigudannede - til at lede studentergrupper i de byer, hvor alumnerne bor. På den måde kan FCSI hjælpe alumnerne til at fortsætte deres rejse sammen med Jesus og vise dem værdien af at give det videre til nye studerende. De kan gøres til aktiver i studenterarbejdet. I februar startede det første hold alumner – et hold med 12 arabisktalende alumner, som det kommende år skal deltage i to samlinger og fire træningsdage. Næste år begynder de deres frivillige tjeneste i studentergrupper rundt omkring, mens de får vejledning fra ledere i de lokale kirker.

Og så blev det i det i 2024, at vi igen fik et engagement i et andet land end Israel! Israelsmissionen var i 1950'erne engageret i Nordafrika. Vi rykkede til Frankrig i 1960'erne, da de fleste jøder migrerede dertil. I dag er Frankrig det land i verden, hvor der bor tredje-flest jøder - ca. 500.000. Der bor flere i Israel og USA. Selvom en håndfuld organisationer gør et bravt stykke arbejde i at række evangeliet til franske jøder, så er sagen relativt set underbetjent.

Israelsmissionen har nogle gange udfordringer med at få formidlet til folk, at vores navn historisk set ikke henviser til Israels land, men til Israels folk; det jødiske folk. Vi er nærmest kun engageret i landet Israel, og vi er enormt glade for alle vores partnere dér. Men vi vil meget gerne give det et aktivt udtryk, at vi som jødemission i princippet kan være engageret hvor som helst på kloden. I kraft af den geografiske nærhed og store jødiske befolkningsgruppe er Frankrig et oplagt sted at rette opmærksomheden mod. Vi er derfor meget glade for at støtte Jews for Jesus i Paris' ansættelse af Johann Lussange. Johann er fransk jøde med nordafrikanske rødder. Johann er kommet til tro på Jesus under sine studier i København! Det er dejligt at kunne præsentere ham på årsmødet!

Vi arbejder også i Danmark. Der er i både Aarhus og København bedegrupper, der mødes jævnligt og beder for det jødiske folk. Der afholdes jævnligt sabbatsmåltider i begge byer. Til sabbatsmåltiderne har der begge steder det seneste halve år været danske og israelske jøder med. Det er ganske opmuntrende. Det er eksempler på, at man nogle gange skal holde arrangementer for at have noget at invitere til. Tak til Bodil Skjøtt, der er en fremragende volontør for Israelsmissionen. Hun holder året igennem mange foredrag og sender altid honoraret til DIM. Hun leder sabbatsmåltiderne i Aarhus og København og beværter dem også i Aarhus.

Vi vil også takke de frivillige, der lægger en stor indsats for dagen i de genbrugsbutikker, som vi er en del af sammen med Mission Afrika i Sorø, Odense og Brejning. Det er en kæmpe hjælp for os, at der uge efter uge pukles for lave præsentable og attraktive butikker, der genererer økonomisk støtte til vores arbejde. I Odense er vi i gang med at afvikle samarbejdet med Mission Afrika om at drive butikken. Vi har indgået en samarbejdsaftale med Promissio om at drive butikken sammen. Skulle nogen kende nogen eller selv have lyst at give et nap med som frivillig, så er det altid meget velkomment. Kom og snak med os om det.

Lausannebevægelsen holdt sin fjerde verdenskongres i september i Sydkorea. Flere af medlemmerne af den danske delegation havde relation til Israelsmissionen. Vi glæder os over, at jødemission stadig er en anerkendt gren i det vidtforgrenede Lausanne-univers. Til september i år mødes den europæiske del af Lausanne Consultation on Jewish Evangelism (LCJE) så til konference i Paris. Her vil man se på jødemission i skyggen af krigene i Ukraine og Israel/Gaza og på den opblussende antisemitisme. Man kommer også til at lave en kortlægning af hvor der er behov i Europa, som endnu ikke bliver mødt.

Når man siger LCJE, er der svært ikke at komme til at tænke på Kai Kjær-Hansen, der var med til at starte LCJE, og som i mange år var International Coordinator for LCJE. Kai fylder 80 år i denne måned. Vi ønsker ham tillykke med fødselsdagen og siger tak for mange års store arbejde!

På medarbejdersiden sagde vi i sommer farvel til Kasper Bergholt, der blev teologisk kandidat og ansat som valgmenighedspræst i Hedensted. Kasper har skrevet en lille, kort bog om Israelsmissionens historie, som lanceres på årsmødet. Tak for bogen, Kasper!

Daniel Lønborg Andersen blev ansat som ny bibelunderviser og tager rundt i det ganske danske land med forkyndelse og undervisning og information om Israelsmissionen.

Vi er glade for at vi kunne lave en aftale med Promissio her på TORVET om en delt ansættelse, så vi kunne beholde vores dygtige kommunikationsmedarbejder, Benna Fredsgaard Merrild, som løser sine opgaver særdeles kompetent.

Stine Østerlund Førrisdahl er netop blevet ansat som foredragsholder for at tage rundt til efterskoler, højskoler, gymnasier og kirker for at undervise om forsoning. Hun har boet i Israel i sammenlagt 1,5 år

ad tre omgange. Senest var hendes mand, Anders, engageret i Musalaha. Vi håber at bidrage til at nuancere folks forståelse af konflikten. Bl.a. gennem deling af Stines personlige beretninger fra møder med palæstinensere og israelere.

Christian Rasmussen er på tredje år vores ihærdige, nytænkende generalsekretær som færdes på hjemmebane i både Danmark, Israel og andre steder.

Vi glæder os over en dedikeret gruppe af unge i bestyrelse, stab og lokalforeninger i Israelsmissionens Unge – i daglig tale *iunge*. De har igen sendt et hold missionspiloter til New York, og det er en fornøjelse at følge deres oplevelser på sociale medier. De får mange indblik i jødemission og Guds mission generelt.

Til sidst noget om økonomi. Vi måtte lave en opbremsning i udgifterne i løbet af 2023 og 2024 for at få balance i indtægter og udgifter. Det er vi lykkedes med. V kan for 2025 præsentere et budget i balance. Opbremsningen har ikke forhindet, at vi har kunnet engagere os i nye projekter. Støtten til Shai Sol og Johann Lussange er kommet til i samme periode. Det er vi meget tilfredse med og håber, at baglandet er det samme.

Vi mener, at kaldet til at række evangeliet til det jødiske folk er fuldstændig uomgængeligt for enhver kristen at identificere sig med. Så kan der være forskel på, hvor meget man er engageret i det. Vi har et kald til gå ud i hele verden, og det er ikke vigtigere at nå jøderne end ikke-jøderne. Men evangeliet er for jøde først. Nogen skal derfor engagere sig her. Derfor findes Israelsmissionen fortsat, 140 år efter oprettelsen i København i april 1885.

I Landsstyret tager vi afsked med Jeppe Ladegaard, som har været med siden 2019. Mange tak til Jeppe for medarbejdet. Jeppe er desværre forhindret i at være med i dag. Hvad der i øvrigt sker med bemandingen i Landsstyret kommer vi tilbage til senere i dagsordenen.

Tak Gud. Tak til alle, der bærer med. Tak for lydhørhed nu.

Krista Rosenlund Bellows
Formand for Landsstyret i den Danske Israelsmission